

THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
www.stnicholaschurch.net

PROGRAMUL LITURGIC IN PERIOADA 4 - 17 IANUARIE 2021

Miercuri 6 Ianuarie: **BOTEZUL DOMNULUI**

Utrenie, Sfânta Liturghie și Sfințirea Aghiasmei Mari: 7.30 AM

Joi 7 Ianuarie: **SOBORUL SF. IOAN BOTEZĂTORUL**

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

Sâmbătă 9 Ianuarie:

Sfânta Liturghie și Parastas 9.00 AM

Duminică 10 Ianuarie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

Parastas pentru Părintele **VASILE VASILACHE** 11.00 AM

Vineri 15 Ianuarie:

Taina Sfântului Maslu 6.00 PM

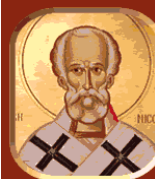
Sâmbătă 16 Ianuarie:

Sfânta Liturghie și Parastas 9.00 AM

Duminică 17 Ianuarie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 7.30 AM

Parish Priest: Marius Dumitrescu - 917 592 2571

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

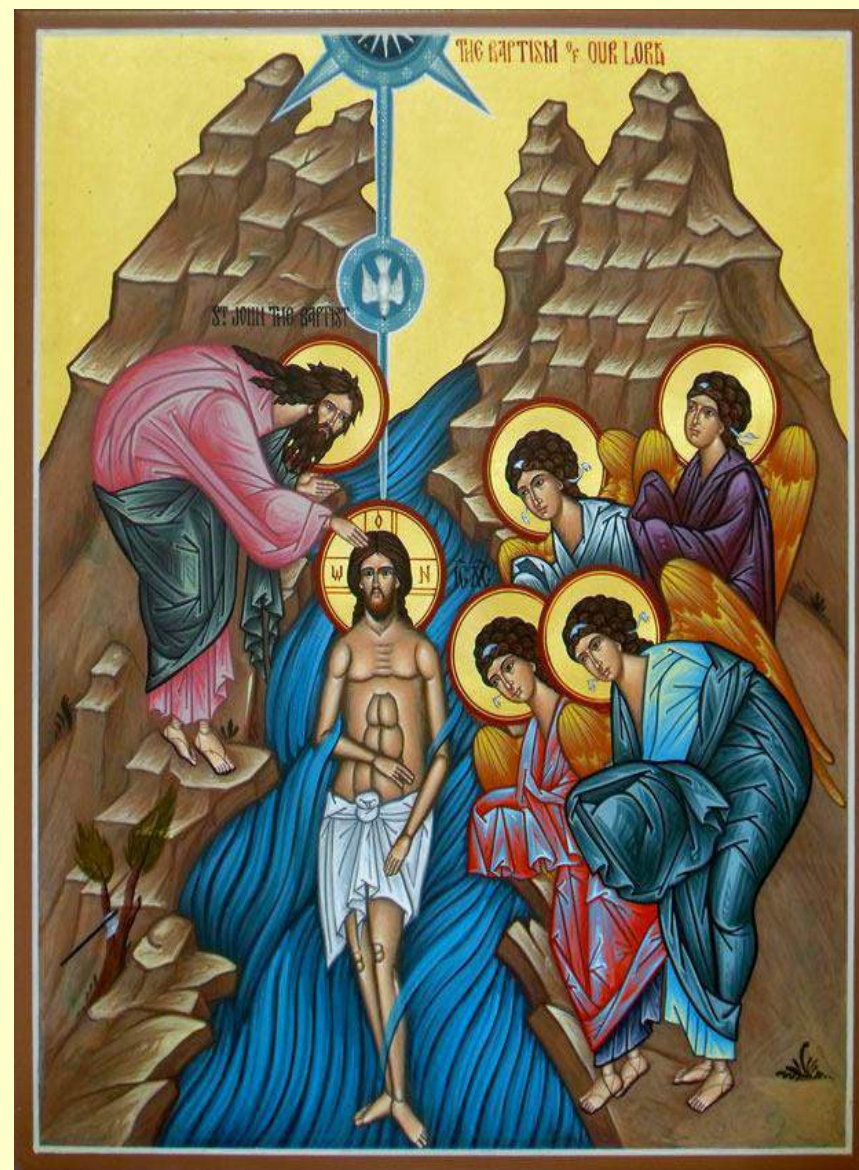
SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

Cuvant la Botezul Domnului

Domnul nostru Iisus Hristos, după întoarcerea Sa din Egipt, viețuia în Galileea, în cetatea Sa, Nazaret, unde crescuse, tăinuindu-și înaintea oamenilor puterea și înțelepciunea dumnezeirii Sale, până la vârsta de treizeci de ani, pentru că nu era îngăduit cuiva dintre iudei, mai înainte de 30 de ani, să aibă rânduiala de dascăl sau de preot. Pentru aceasta nici Domnul Hristos, până la acești ani, nu a început propovăduirile Sale, nici nu Se arăta că este Fiul lui Dumnezeu și Arhiereul cel mare, Care a străbătut cerurile până ce s-a împlinit numărul anilor Lui.

El viețuia în Nazaret, cu Preacurata Sa Maică și cu Iosif, părutul Său tată, care era lucrător de lemn și cu care lucra împreună. După moartea lui Iosif, singur Domnul făcea acel lucru de mână, câștigând prin osteneală, hrana pentru El și pentru prea iubită Sa maică, ca să ne învețe pe noi a nu ne lenevi și nici a mânca pâinea în zadar.

Apoi, împlinindu-se cei 30 de ani și venind vremea dumnezeieștii Lui arătări – precum zice Evanghelia –, ca să se arate lui Israel: A fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie, trimitându-l pe el ca să boteze cu apă. Deci, i-a pus un semn încredințat după care putea să cunoască pe Mesia, Cel care a venit în lume, precum singur Botezătorul într-o bună veste spune, zicând: *Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: Deasupra Căruia vei vedea Duhul pogorându-se și rămânând peste El, Acela este cel ce botează cu Duh Sfânt.*

Deci, ascultând Ioan cuvântul lui Dumnezeu, a venit în părțile Iordanului, propovăduind botezul pocăinței, într-o iertare a păcatelor. Pentru că el era acela de care mai înainte a zis Isaia: *Glasul celui ce strigă în pustie, gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui.* Deci, veneau la dânsul toată latura Iudeei și a Ierusalimului, și se botezau toți de la dânsul, în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele. Atunci a venit și Iisus din Galileea la Iordan, ca să fie botezat de Ioan. El a venit într-aceea vreme, după ce Ioan spusese mai înainte poporului despre El, zicând: *Vine în urma mea Cel mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic să-I dezleg curelele încălțămintelor Lui. Deci, eu v-am botezat pe voi cu apă, iar Acela vă va boteza cu Duhul Sfânt.*

După aceste cuvinte, a venit Iisus ca să Se boteze, cu toate că nu-I trebuia aceasta, ca unul Care era preacurat, fiind născut din

Preacurata și Preasfânta Fecioară, El însuși fiind izvorul a toată curăția și sfințenia.

Însă Cel ce a luat asupra Sa păcatele a toată lumea a venit la râu ca să le spele pe ele cu Botezul. A venit la ape ca să sfințească firea lor; a venit să Se boteze ca să ne pregătească nouă baia sfântului Botez. A venit la Ioan, pentru ca acesta să fie pentru dânsul martor nemincinos, văzând pe Duhul Sfânt pogorându-Se peste Cel pe Care-L boteza și auzind glasul Tatălui de sus.

Iar Ioan se sfia de El, zicând: *Eu am trebuință să mă botez de Tine și Tu vii la mine.* Căci Ioan cu duhul L-a cunoscut pe El; pentru că mai înainte cu 30 de ani a săltat de bucurie în pântecul maicii sale; deci, avea trebuință de botezul Lui, ca cel ce era în păcatul neascultării, cel adus de Adam asupra a tot neamul omenesc.

Iar Domnul a zis: *Lasă acum, că așa se cade a împlini toată dreptatea.* Prin dreptate înțelege aici Sfântul Ioan Gură de Aur poruncile lui Dumnezeu; ca și cum ar fi zis: „De vreme ce toate câte le poruncește legea le-am săvârșit și singură aceasta a rămas, adică să Mă botez; deci, Mi Se cade să o săvârșesc și pe aceasta”. Iar botezul lui Ioan era porunca lui Dumnezeu, precum el zice: *Cel ce m-a trimis ca să botez cu apă, Acela mi-a zis.*

Deci, cine l-a trimis? Arătat este că a fost însuși Dumnezeu, cum zice însăși Scriptura: „A fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan”. Deci, Iisus, fiind în vârstă de 30 de ani, S-a botezat pentru că omul de la această vârstă se pleacă cu înlesnire către tot păcatul.

Așa grăiau Ioan Gură de Aur și Teofilact, cum că cea dintâi vârstă a copilăriei are multă neștiință și zburdălnicie, a doua vârstă, a tinereților, se aprinde de poftă trupească, iar vârsta de 30 de ani, a bărbatului desăvârșit, este a iubirii de aur, a măririi deșarte, a iuțimii, a mâniei și a tuturor păcatelor.

Pentru aceasta Hristos Domnul a așteptat botezul până la această vârstă, ca să îplinească legea cu toate vârstele, să sfințească firea noastră și să ne dea putere, ca să biruim patimile și să ne ferim de păcatele cele de moarte. Iar după Botezul Său, Domnul a ieșit îndată din apă, adică n-a zăbovit; căci se povestește că Sfântul Ioan Botezătorul, pe fiecare om care se boteza de dânsul, îl afunda până la cap și-l ținea astfel până ce-și mărturisea toate păcatele sale și numai după aceea îi afunda și capul și îl lăsa să iasă din apă; pentru aceasta, zice Evanghelia, că a ieșit îndată din apă. Și ieșind Domnul din râu, I s-au deschis cerurile, strălucind de sus o lumină în chip de fulger, iar Duhul lui Dumnezeu S-a pogorât spre Domnul, Cel ce S-a botezat, arătându-Se în chip de porumbel.

Precum în zilele lui Noe, porumbița a vestit micșorarea apelor, tot asemenea și încetarea înecării păcatului a însemnat-o porumbelul.

Iar Duhul Sfânt s-a arătat în chip de porumbel, pentru că acea pasăre este curată, blândă, iubitoare de oameni, fără de răutate și nu stă în locuri necurate. Tot asemenea și Duhul Sfânt este izvorul curăției, noianul iubirii de oameni, învățătorul blândeții, rânduitorul binelui și fuge de la cel care se tăvăleşte în tina cea necurată a păcatului, fără de pocăință.

Și pogorându-Se Duhul Sfânt ca un porumbel spre Domnul nostru Iisus Hristos, s-a auzit un glas din cer, zicând: *Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit*. Aceluia deci, se cuvine mărirea și stăpânirea, în vecii vecilor. Amin.

Vietile Sfintilor

“Hristos a intrat in apa nu ca sa Se curateasca pe Sine, ci ca sa inece simbolic pe omul cel vechi. Prin supunerea Sa, El a reintregit in chip simbolic Potopul care a inecat lumea de pe vremea lui Noe si, de asemenea, inecarea lui Faraon si a armatei sale egiptene, in Marea Rosie. In Potopul care a cuprins intreaga lume, omenirea pacatoasa a fost inecata. In Marea Rosie, Faraon, vrajmasul Dumnezeului Celui viu, a fost inecat. Hristos a luat asupra Lui pacatele lumii. El a primit de bunavoie sa Se inece in locul omenirii pacatoase; El de bunavoie a luat asupra Lui soarta lui Faraon cel inecat, vrajmasul Dumnezeului Celui viu. El a ingaduit apei sa-I inghita trupul ca si cum ar fi fost ingropat in mormant. El a lasat apa sa curga o clipa peste El si apoi S-a ridicat si a iesit din apa. Prin aceasta, El a repetat acea lectie inspaimantatoare pe care a dat-o Dumnezeu oamenilor prin inecarea pacatosilor in vremea lui Noe si aceea a lui Faraon in Marea Rosie. Prin aceasta El, in chip vazut, dar tainuit, a spus ceea ce zice El mai tarziu in cuvinte catre fariseul Nicodim: **“De nu se va naste cineva din nou, nu va putea sa vada Imparatia lui Dumnezeu”** (Ioan 3:3). **Dar numai acela se poate naste din nou in aceasta viata care a murit pentru omul cel vechi; sau, cu alte cuvinte, cel in care omul cel vechi, pacatos, a murit.**

Cel care se cufunda cu pacatele sale in apa iese afara curatit de pacat. Cel care isi osandeste trupul, om trupesc fiind, se ridica prin Duhul ca om duhovnicesc. *Cel care se ingroapa cu Hristos*

prin botez, ca in mormant, se ridica cu Hristos in Invierea Sa (cf. Coloseni 2:12). **Cel care isi ineaca mandria, neascultarea, zavistia si toata necuratia omului celui vechi, pacatos, va iesi din apa cu smerenie, umilinta, ascultare si dragoste. Cel care moare pentru sine va vietui impreuna cu Dumnezeu** (cf. Romani 6:3-8). Pe scurt, cel care a murit ca pacatos si se naste din nou ca om drept, isi va repeta si el exemplul dat de Hristos prin botezul Sau in Iordan. **“Inainte de a se pune inceput nou vietii, trebuie sa se puna capat celei vechi.”**, spune Sfantul Vasile cel Mare.

O, ce insemnate adanca si plina de invataminte are botezul lui Hristos, prin scufundarea in apa a sfantului Sau trup! Numai intelepciunea nemarginita a lui Dumnezeu era in stare sa dezlege oamenii in chip atat de povatuitor, si cu folos, prin botezarea in Iordan. Numai aceasta intelepciune nemarginita, care vede trecutul si viitorul intocmai ca si prezentul, a fost in stare sa lege inceputul istoriei omenesti de sfarsitul acesteia, si sa puna la un loc potopul care a inecat omenirea cea pacatoasa, cu scufundarea lui Hristos in apa. Numai aceasta intelepciune de negrait prin cuvânt poate, cu o singura priveliste, un singur semn, sa spuna mai mult decat toate limbile omenesti de pe pamant. Pentru ca **intreaga cale a mantuirii noastre a fost aratata in lucrarea botezului lui Hristos in Iordan.**

Iar botezandu-Se Iisus, cand iese din apa, indata cerurile s-au deschis si Duhul lui Dumnezeu S-a vazut pogorandu-Se ca un porumbel si venind peste El. Si iata glas din ceruri zicand: *“Acesta este Fiul meu cel iubit intru Care am binevoit”*. **Duhul nu a pogorat asupra lui Hristos pe cand Se afla in apa, ci atunci cand El a iesit din apa.** Prin aceasta, intelepciunea lui Dumnezeu cauta sa ne arate ca **Duhul lui Dumnezeu nu pogoara peste omul cel vechi, care este viu pacatului si mort pentru Dumnezeu, ci numai asupra omului nascut din nou duhovnicesc, care a murit pacatului si a inviat intru Dumnezeu.**

Duhul lui Dumnezeu Se infatiseaza in chipuri diferite, potrivit intamplarilor pe care le sfinteste sau le pune in lucrare. Dar fiecare chip pe care il ia, Il arata in lucrare, indreptatit si curat, aducand odata cu Sine caldura, lucrare si curatie. La botezul in apele Iordanului, Duhul S-a aratat in chip de

porumbel bland; botezul Apostolilor a fost cu Duhul Sfânt și cu foc, de Rusalii, Duhul S-a infatisat în chip de vant puternic și de foc.

Prin aceasta, se face lamurita **deosebirea dintre botezul lui Ioan și cel al lui Hristos**. Botezul lui Ioan, sau botezul cu apă, îi face pe oameni blânzi și curăți ca porumbeii, dar botezul lui Hristos, sau botezul prin Duh, îi face pe oameni puternici și inflacărați. (Sfântul Chiril al Ierusalimului spune, în Invatatura lumii, Cartea III: **“Asa cum omul este alcatuit din doua parti: suflet și trup, exista și o curățire indoita: netrupeasca pentru ceea ce nu este a trupului și trupeasca pentru trup. Apa curățeste trupul, și Duhul curățeste și întăreste sufletul”**).

Tot ceea ce s-a întâmplat la botezul lui Hristos, se întâmplă la botezul fiecăruia dintre noi. (Scriind despre botez, Sfântul Vasile cel Mare spune: **“Domnul, care îndruma vietile noastre, a întemeiat pentru noi legământul botezului, care are chipul morții și al vieții ... apa este chipul morții, a ducerii trupului la îngropăciune, și Duhul însufletește cu putere datatoare de viață, care înnoieste viața sufletelor noastre, ducând-o de la moartea pacatului la viața cea dintâi”**). Prin scufundarea în apă, noi murim cu Hristos, și prin ieșirea din apă, noi **suntem uniți cu Hristos Cel viu**. Dulcele Duh al lui Dumnezeu poposește deasupra noastră ca un porumbel, însufletindu-ne cu harul Sau atotputernic. **Si Tatal, prin iubirea lui Iisus Hristos, ne adoptă ca fii** și anunță această adopție cu glasul Sau. Cine poate ști, în clipa botezului, ce se întâmplă în inima fiecăruia prunc? **Intunecați și descurajați de pacatele de mai târziu, noi uităm cea mai mare dintre tainele cerești care ni se descoperă la botez**“.

Sf. Nicolae Velimirovici

“Cel ce a gresit după botez, vadiț lucrul, este **dezbrăcat de Hristos**, a pierdut îmbrăcămintea întru El și **trebuie ca zi și noapte, cu credință, cu post și cu lacrimi, să ceară o nouă îmbrăcămintă în haina dreptății lui Hristos**. Hristos nu-i paraseste pe unii ca aceștia cu totul, dar îi face să-și simtă goliciunea și-i misca să se roage cu

smerenie ca să li se întoarcă darul înfrânării de la păcate. **Cel ce nu este îmbrăcat în Hristos nu poate împlini poruncile lui**. Să ne rugăm dar lui Hristos – singura noastră nădejde – ca să ne izbăvească de ranile patimase, să ne sfintească simțurile și să ne învețe pocăința și smerirea inimii. Leacul și tamaduatorul firii noastre slabite și bolnavicioase sunt Biserica și Domnul nostru Iisus Hristos. **Dacă El nu va intra în suflet și nu va învățați într-insul în viața de acum, sufletul nu se va însănătoși și nu va avea nici o nădejde să intre în Împărăția cerurilor (...)**

Dumnezeu îi învie din moartea duhovnicească pe cei ce cred în Hristos **înca din viața de acum**. **Ca semn al acestei învieri slujește harul Sfântului Duh**, pe care îl da sufletului oricărui creștin, **ca și cum i-ar da un alt suflet**. Orice suflet creștin de aceea se și numește credincios, pentru că i s-a încredințat **Sfântul Duh al lui Dumnezeu**. În trupurile unor asemenea oameni Domnul Iisus Hristos coboară din cer ca într-un mormant, se unește cu sufletele lor, pe care le învie din moartea duhovnicească și cărora le daruiește o vedenie harică a slavei acestei învieri“.

Sf. Simeon Noul Teolog

„Deși cuvântul e îndrăznet, **izvorul lacrimilor după Botez e mai mare decât Botezul**. Pentru că acela ne curățeste de relele noastre de mai înainte, iar acesta, de cele de după aceea. **Primindu-l pe acela totuși ca prunc, ne-am întinat după aceea; iar prin acesta l-am curățit și pe acela, și dacă aceasta nu s-ar fi daruit de Dumnezeu oamenilor din iubire de oameni, cu adevărat rari și cu anevoie de gasit ar fi cei ce se mantuiesc**“.

Sf. Ioan Scararul

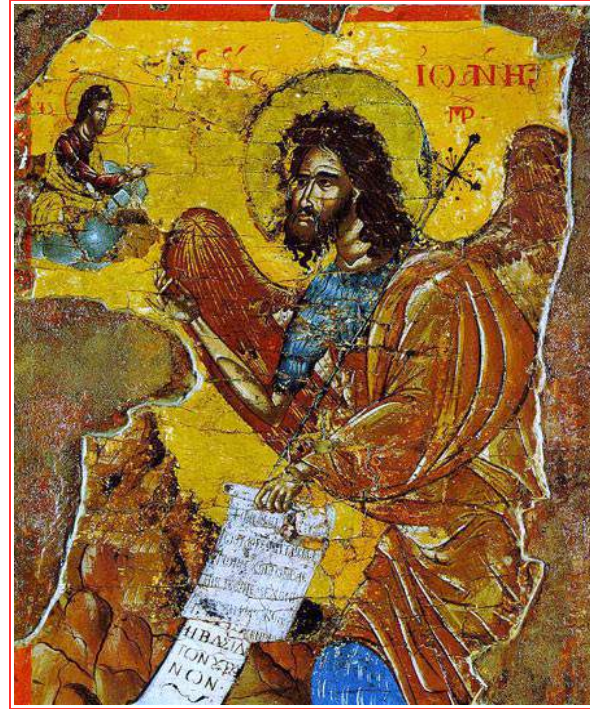
Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

*„A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis:
Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii.”*

Scriptura Ieșirii a iudeilor a fost citită
Și cuvintele Tainei au fost rostite
Cum Mielul a fost sacrificat
Și cum poporul a fost salvat,
Și cum Faraonul a fost biciuit de către Taină.

De aceea, iubiților, înțelegeți
Cum Taina Paștilor
E deopotrivă nouă și veche,
eternă și provizorie,
pieritoare și nepieritoare,
muritoare și nemuritoare...

Oaia e pieritoare
Însă Domnul,
Nu frânt ca un Miel, ci înălțat ca Dumnezeu
Este nepieritor.
Căci deși dus la junghiere ca un miel,
El nu era miel.
Deși era fără de glas ca un Miel
Nu era un Miel.
Căci odinioară era un chip, dar acum realitatea a venit.

El este toate...
El este Fiu, prin faptul că este născut.
El este oaie, prin aceea că a suferit.
El este Om, prin aceea că a fost îngropat.
El este Dumnezeu, prin aceea că a înviat.
Acesta este Iisus Hristos,
Căruia fie slava în vecii vecilor. Amin

Căci în locul unui miel,
acum este un Fiu
Și în locul unei oi, este
un Om
Și în Om era Hristos,
cuprinzând toate...
Căci El a fost născut Fiu
Și dus ca un Miel
Și junghiat ca o oaie
Și îngropat ca un om,
Și a înviat din morți ca
Dumnezeu,
Fiind Dumnezeu prin
fire și Om.

Meliton de Sardes

5 îndemnuri ale Sfântului Antonie cel Mare pentru omul de astăzi

În data de 17 ianuarie, Biserica face pomenirea Sfântului Antonie cel Mare (251-356), „părintele monahilor”, unul dintre cei mai „populari” asceți, socotit a fi începătorul vieții călugărești. Este considerat de tradiția monastică drept întemeietor al monahismului, împreună cu Sfântul Pahomie cel Mare.

1. Când vei socoti câștigarea banilor și multul lor folos ca pe o amăgire vremelnică, vei cunoaște că petrecerea cea virtuoasă și plăcută lui Dumnezeu e altceva decât bogăția. Gândindu-te la aceasta cu încredințare și cu ținere de minte, nu vei suspina, nu vei plânge, nu vei învinui pe nimeni și pentru toate vei mulțumi lui Dumnezeu.
2. Cel bogat și de neam ales, dar fără îndrumarea duhovnicească și fără curăția vieții, nefericit este în ochii care cugetă drept, precum fericit este săracul și robul după soartă, dar împodobit cu învățătură și virtute. Căci după cum străinii rătăcesc drumurile așa și cei ce nu grijesc de viața cea virtuoasă, se rătăcesc și se pierd, amăgindu-se de poftă.
3. Cu cât cineva are viața mai măsurată cu atât e mai fericit. Căci nu se grijește de multe: de slujitori, de lucrători, de pământuri și de avuția dobitoacelor. Căci ținându-ne de

acestea ne vom îneca în greutatea legate de ele și vom învinui pe Dumnezeu. Iată cum din pofta noastră cea de voie se adapă moartea și cum rătăcim în întunericul unei vieți cu păcate, necunoscându-ne pe noi înșine.

4. Când primești închipuirea vreunei plăceri, păzește-te ca să nu fii răpit îndată de ea, ci, ridicându-te o clipă mai presus de aceasta, adu-ți aminte de moarte și gândește-te că e mai bine să te știi că ai biruit această amăgire a plăcerii.
5. Fă bine celui ce te nedreptățește și-ți vei face prieten pe Dumnezeu. Nu grăi de rău pe vrăjmașul tău către nimeni. Deprinde-te cu dragostea, cu neprihănirea, cu răbdarea, cu înfrânarea și cu cele asemenea. Căci aceasta este cunoștința de Dumnezeu: să-I urmezi Lui cu smerită cugetare și printr-unele ca acestea.

Extrase din **Filocalia sfințelor nevoințe ale desăvârșirii I**,
Sfântul Antonie cel Mare

Dragi enoriași,
SLUJBELE BISERICII NOASTRE
le puteți vedea și prin dispozitivele dvs.
electronice făcând click pe pagina de
internet a Bisericii
www.stnicholaschurch.net
sau pe pagina de Facebook
St Nicholas Romanian Church, NY